

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 12C/90/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7912212063
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Miľko
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2015:7912212063.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov v právnej veci žalobcu : Intrum Justitia Slovakia, s.r.o.,

IČO : 35 831 154, Bratislava, ul. Karadžičova 8 právne zastúpená : advokátom JUDr. Ján Šoltés, AK Bratislava, ul. Karadžičova 8 proti žalovanému : I. K., L.: XX.X.XXXX J. E. Y., A.. R. XXX/X toho času na neznámom mieste, v konaní zastúpený opatrovníkom JUDr. Martinom Irchom, vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Trebišov, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. legionárov 5, Prešov, právne zastúpenie: Advokátska kancelária JUDr. Igor Šafranko, advokát, ul. Sov. Hrdinov 163/66, Svidník o zaplatenie 738,74 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi sumu 437,07 Eur s 9,00 % ročným úrokom z omeškania od 01.08.2011 až do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti návrh žalobcu zamieťa.

III. Žalobca je povinný uhradiť štátu na účet Okresného súdu Trebišov súdny poplatok za elektronické podanie z 09.04.2015 v sume 3,00 Eurá, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žalobcovi a vedľajšiemu účastníkovi súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť uhradiť pre neho 738,74 Eur, úroky z omeškania zo sumy 671,59 Eur ako aj trovy konania. Návrh odôvodnil tým, že Zmluvou o postúpení pohľadávok prešlo na neho nárok pôvodného veriteľa žalovaného a to spoločnosti Consumer Finance Holding , a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok, pričom ide o nárok na úhradu nesplatennej časti pôžičky, ktorá bola uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom.

Žalovaný je dlhodobo na neznámom mieste a v konaní je zastúpený súdom ustanoveným opatrovníkom.

Žalovaný ani súdom ustanovený opatrovník sa vo veci nevyjadrili.

Vedľajší účastník na strane žalovaného žiadal návrh zamietnuť z dôvodu, že tento nárok je premlčaný a zároveň aj vzniesol námietku premlčania. Zároveň žiadal, aby súd uložil žalobcovi uhradiť pre neho trovy konania.

Súd vo veci vykonal dokazovanie a zistil toto:

Právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding , a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 poskytla žalovanému na základe Zmluvy o pôžičke e.č.: 7020363 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dňa 20.7.2006 (ďalej len „ Zmluva“) úver vo výške 20.000 Sk a žalovaný sa zaviazal uhradiť úver, odmenu, úrok z úveru a poplatky vo výške 1.020,51 Eur formou 36 pravidelných mesačných splátok s dátumom splatnosti poslednej splátky dňa 20.7.2009.

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding , a.s. ako postupcom a spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia s.r.o. ako postupníkom dňa 10.3.2011 bola pohľadávka voči žalovanému vo výške dlžnej istiny 671,59 Eur s príslušenstvom a zmluvnou pokutou postúpená spoločnosti Intrum Justitia Slovakia s.r.o.

Žalobcom uplatnená pohľadávka v sume istiny 671,59 Eur s príslušenstvom je vypočítaná ako rozdiel medzi celkovou výškou pohľadávky vrátane pokút a poplatkov v sume 988,39 Eur po odpočítaní pokút a poplatkov v sume 316,80 Eur. Výška nezaplatennej istiny tak ku dňu podania žalobného návrhu predstavuje sumu 671,59 Eur.

Žalovaný sa poskytnutý úver zaviazal splatiť formou 36 pravidelných mesačných splátok. V súlade s príslušnými ustanoveniami Všeobecných obchodných podmienok pôžičky poskytovanej spoločnosťou dátum splatnosti prvej dohodnutej mesačnej splátky pripadol na 20.08.2006, dátum splatnosti poslednej zmluvne dojednanej splátky pri počte 36 splátok pripadol na 20.07.2009. Žalovaný nesplatil úver v dohodnutej lehote splatnosti, ktorej posledný deň pripadol na dátum splatnosti poslednej zmluvne dojednanej splátky k 20.07.2009, od 21.07.2009 bol v omeškaní so zaplatením dlžnej istiny 671,59 Eur s príslušenstvom a zmluvnej pokuty.

Súd ďalej zistil, že súčasťou Zmluvy o pôžičke sú aj Všeobecné obchodné podmienky právneho predchodcu žalobcu, kde v článku 12 bod 12.2 sa uvádza, že účastníci zmluvy dohodli výšku zmluvnej pokuty 10% z každej splátky s ktorou je žalovaný v omeškaní.

Tieto skutočnosti súd zistil z návrhu žalobcu, z dopĺňujúceho podania žalobcu z 12.8.2013, s prílohou o prehľade splátok a prehľade dlžných súm, z vyššie citovanej zmluvy o pôžičke a k nej priložených Všeobecných obchodných podmienok právneho predchodcu žalobcu a tiež zo zmluvy o postúpení pohľadávok.

Zo Všeobecných obchodných podmienok článku 1.1 súd zistil, že tieto sú vydané v súlade s § 273 Obchodného zákonníka. V ďalšom sa uvádza, že na uvedený zmluvný vzťah sa použijú ustanovenia zákona o finančných službách na diaľku podľa zákona č.266/2005 Z.z., zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z.

Medzi účastníkmi nie je sporné, že v prípade citovanej zmluvy o pôžičke ide o spotrebiteľskú zmluvu.

Rovnako medzi účastníkmi nie je sporné a to nepopiera ani vedľajší účastník na strane žalovaného, že výška dlhu ku dňu splatnosti celej pôžičky t.j. ku dňu 20.7.2009 predstavovala 671,59 Eur.

Spornou je iba skutočnosť, či žalobca uplatnil nárok na úhradu pôžičky riadne a včas.

Keďže z dohodnutých zmluvných podmienok vyplýva, že ide o dohodnutý záväzkový vzťah, v ktorom žalovaný vystupuje ako spotrebiteľ, podľa § 52 Občianskeho zákonníka použije sa na posúdenie doby premlčania právne ustanovenie Občianskeho zákonníka.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je 3-ročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

V priebehu konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom bolo sporné, či nárok žalobcu je sčasti premlčaný alebo či nárok vo výške celej časti nesplateného úveru bol uplatnený v premlčacej lehote.

V tejto súvislosti súd poukazuje na právny záver odvolacieho súdu z 23.01.2015 č. k. 2Co/52/2014-76, ktorým bol zrušený rozsudok prvostupňového súdu v tejto veci z 18.10.2013. Podľa právne záväzného stanoviska odvolacieho súdu v uvedenom uznesení pri plnení dohodnutom v splátkach sa premlčacia doba počíta odo dňa zročnosti každej jednotlivej splátky.

Odvolací súd v zrušujúcom uznesení nariadil prvostupňovému súdu vypořadať sa s námietkou vedľajšieho účastníka, že zmluva neobsahuje dostatočný údaj o výške RPNM a z toho dôvodu, nemohlo vzniknúť právo žalobcu na zaplatenie úrokov z úveru, úrokov z omeškania a ostatných poplatkov, ktoré nie sú v Zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedené.

Po doručení uznesenia odvolacieho súdu žalobca predložil s podaním z 09.04.2015 ako prílohu Dohodu žalobcu so žalovaným s uznaním záväzku z 29.07.2011. Z tejto dohody súd zistil, že žalovaný uznal nárok žalobcu na úhradu nesplatených častí úveru vo výške 671,58 Eur a zaviazal sa splácať nesplatenú časť v mesačných splátkach po 20,00 Eur s tým, že splatnosť prvej splátky je 31.07.2011 a každej ďalšej splátky do konca každého kalendárneho mesiaca. Z podaní žalobcu ako aj z prílohy k podaniu z 21.08.2013 ktorou je prehľad úhrad súd zistil, že do 15.03.2007 poukázal žalovaný žalobcovi na úhradu dlhu osem splátok po 28,35 Eur, teda 226,80 Eur.

Žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 20.000 Sk, čo v prepočte predstavuje 663,87 Eur. Rozdiel medzi poskytnutou výškou úveru a splatenou časťou úveru je teda 437,07 Eur (663,87 - 226,80).

Vychádzajúc zo skutočnosti, že žalovaný 29.07.2011 uznal svoj dlh voči žalobcovi písomne čo do dôvodu aj čo do výšky a žalobca podal návrh na začatie konania 23.07.2012, nedošlo k premlčaniu tej časti nesplateného dlhu, ktorá predstavuje sumu 437,07 Eur. Aj keby nedošlo k uznaniu dlhu, splátky, ktoré neuhradil žalovaný po 23.07.2009 vzhľadom k tomu, že návrh na začatie konania bol podaný 23.07.2012, sú zo strany žalobcu uplatnené ako nárok v zákonnej premlčacej lehote.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z., účinného do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení a citovaného právneho ustanovenia súd uložil žalovanému povinnosť uhradiť pre žalobcu sumu 437,07 Eur ako nesplatenú časť úveru, pretože zo strany žalobcu bolo preukázané, že v tej časti nárok žalobcu nie je premĺčaný a rovnako bolo preukázané, že v tej časti žalobca uver nesplatil. Zároveň mu uložil uhradiť aj úroky z omeškania od 01.08.2011, pretože celý úver bol splatný k 31.07.2011.

Súd zamietol návrh žalobcu v časti prevyšujúcej sumu 437,07 Eur potom čo zistil, že v Zmluve o úvere z 21.07.2006 nie je žiadne ustanovenie o ročnej percentuálnej miere nákladov z tohto úveru.

Podľa § 4 ods. 2 písm j) zákona č. 258/2001 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Keďže v Zmluve o úvere absentuje údaj o RPMN a to zavinením žalobcu, súd vychádzajúc z tohto zistenia a citovaného právneho ustanovenia zamietol návrh žalobcu v časti, ktorej sa domáhal úhrady úrokov z úveru, zmluvných pokút a všetkých ostatných poplatkov, keďže v tej časti je podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. zmluva neplatná.

Podľa § 2 ods. 1 písm a) zákona č. 71/1992 Zb. a položky č. 20a prílohy k uvedenému zákonu, súd uložil žalobcovi povinnosť uhradiť poplatok 3,00 Eurá za elektronické podanie z 09.04.2015.

Žalobca a vedľajší účastníci si uplatnili nárok na náhradu trov konania.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný súd môže vysloviť, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Žalobca ani vedľajší účastník nemali v konaní plný úspech, obidvaja mali úspech len čiastočný a preto súd žalobcovi ani vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tomto súde v 3 vyhotoveniach.

1/ V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2/ Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno

odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3/ Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.